

Entrevista a Josep A. Duran i Lleida

“No som quatre desgraciats”

El màxim dirigent d'Unió Democràtica de Catalunya, immers en la polèmica de les llistes municipals de la coalició Convergència i Unió, repassa, analitza i potser adverteix sobre les dificultats d'unes relacions cada dia més complexes.

El dimecres de la setmana passada, catorze diputats i un conseller del seu partit abandonaven el ple del Parlament per fer una reunió interna del partit sobre la problemàtica del tancament de llistes municipals. *¿Quina finalitat tenia aquest gest?*

—No va ser cap gest. He de reconèixer que tinguérem mala sort en coincidir la reunió que vam tenir al Parlament amb una votació. L'origen de la reunió no és altre que el fet que determinats diputats de fora de Barcelona volien tenir una reunió per fer arribar a la direcció del partit que es reunia aquell dia la seva posició sobre el problema sorgit en les llistes municipals de CiU. Assabentat de la reunió, el dia anterior vaig demanar d'assistir-hi, però, com que venia de fora de la ciutat vaig arribar-hi tard, i retardarem l'inici de la mateixa. D'aquesta manera, una reunió que s'hagués pogut fer en l'anonimat va coincidir amb la votació d'una llei. Com que jo després tenia una altra reunió amb una altra de les candidatures excloses i la llei ja estava consensuada, vam decidir continuar. Per tant, no va ser un gest ni cap mostra de descontentament.

“DEFENSEM LA NOSTRA DIGNITAT”

—*Però el resultat ha estat una reacció que ha anat més enllà d'un problema de coordinació d'horaris.*

—Aquí hi ha coses que no es poden barrejar. Jo no condiciono el tema de l'horari del Parlament a la reacció global del partit. Òbviament UDC ha tingut una reacció dolguda a causa de l'expulsió a determinats indrets de militants del nostre partit i òbviament la nostra reacció hauria estat una altra si no estiguéssim en campanya perquè per nosaltres l'interès prioritari és el resultat electoral de la coalició. Sí que hi ha una resposta d'UDC

perquè nosaltres estem obligats a defensar la dignitat d'unes persones que havien d'anar en una llista de CiU i que per les raons que siguin, que jo no atribueixo a la direcció de CDC, no hi han participat fins ara. Hi ha reacció, però matisada per la proximitat d'eleccions, com demostrem en el fet de no demanar la retirada de la llista a Cambrils o Bellguarda malgrat que no hi som. Simplement volem correccions.

—*Vostè exculpa la direcció de CDC, ¿però no li sembla que hi ha una desproporció entre la magnitud dels pobles*

on hi ha conflicte i la magnitud de la polèmica?

—Aquesta és la interpretació que fa CDC i vostè no coneix els pobles.

—*Sí que els conec...*

—UDC no ha donat a conèixer tots els pobles on hi ha conflicte per atemperar la situació. CDC fa aquest judici perquè òbviament ha de defensar una posició i nosaltres n'hem de defensar una altra. Quan nosaltres ens queixem, no ho fem per tres-cents habitants, malgrat que ho podríem fer. No he de deixar de defensar a ningú, hi tenen dret per dignitat. Qualsevol poble, per petit que sigui, justifica una queixa i, en tot cas, ningú sap les conseqüències globals del que UDC podria dir o fer.

—*¿Per concretar, on se situa l'origen del problema?*

—Escolti, en aquest tema crec que no cal sucra més pa. L'origen és simplement el fet que en determinats indrets, per raons de desorientació, no s'ha incorporat una persona d'Unió i en altres indrets perquè s'ha primat la voluntat personal del cap de llista del municipi X en un pacte global que permet la presència dels dos partits de la coalició. Fins i tot en casos extrems s'utilitza la presència d'independents per no admetre els militants d'UDC. Amb això ja ho he dit tot sobre aquest tema.

—*Amb aquest mapa, ¿quins reptes es planteja la coalició?*

—Mantenir i, si pot ser, incrementar els resultats de l'any 87, uns resultats ja molt importants. Conscients que sortim amb uns resultats molt forts, cal incrementar-los. Un segon objectiu seria aconseguir un increment qualitatiu en àrees de pes demogràfic important.

—*¿Com a Barcelona?*

—Exacte. L'any 87 va faltar molt poc perquè el senyor Cullell fos alcalde de la ciutat i en altres convocatòries hem estat la força més votada. Amb aquests precedents i afegint-hi altres consideracions es pot aconseguir un canvi de majoria, sobretot si el ciutadà valora les opcions polítiques que es presenten.

—*El clima amb què s'ha arribat a aquestes eleccions, amb els problemes de la coalició que hem comentat abans, ¿com pot afectar els resultats?*

—No, crec que no els afectarà, i si els afectés, seria responsabilitat dels dos partits, no simplement del que es queixa, sinó també del que possibilita que les coses no vagin bé. Però sincerament no penso que hi afecti, ens hem d'acostumar que una coalició és un fet plural i,

com a tal, susceptible de tenir debats interns, i més en el cas de negociar una cosa tan difícil com unes llistes municipals. No passa res, estaria molt més preocupat si la nostra divisió fos ideològica, programàtica o estratègica. Només hi ha problemes per establir uns criteris que no corresponen a les direccions dels dos partits sinó als grups locals. Si fóssim un sol partit això no hagués passat.

"ENS ATREVIRÍEM A PRESENTAR-NOS SOLS"

—*¿Què li diria a un militant de CDC que digués que Unió deu tot el potencial polític a CDC?*

—Es una frase amb vista a la galeria i molt simple. ¿Per què no dir que CDC deu el seu potencial polític a Unió?

—*Potser per una qüestió de nombres...*

—No, per nombres no. Hi ha una coalició que es fa sobre un 25% i un 75%, i això no és per atzar. És perquè l'any 77 CDC era la quarta força política i Unió la cinquena, i a partir de la coalició hem estat els primers. Si Unió no hi fos, Convergència no tindria la majoria absoluta ni, òbviament, el poder i un partit amb poder o sense és una cosa radicalment diferent. I potser UDC tindria deu diputats menys, però potser tindria més pes en el poder que ara.

A vegades quan tens la llibertat de poder triar amb qui pactes aconsegueixes més. Nosaltres des d'una fidelitat inquebrantable a la coalició del president Pujol acceptem gratament aquest encotillament, que moltes vegades comporta sacrificis i renúncies, igual que per a ells. Per això m'atreveria a dir que no es pot jugar amb aquest tipus de frases, no som quatre desgraciats i el que se'ns ha donat no ha estat gratuïtament. Ens atreviríem a presentar-nos per separat, però no volem, no perquè ens faci por, sinó perquè no volem canviar el mapa polític de Catalunya. Si ens presentem per separat, el govern no serà un govern de Convergència i Unió, no serà un govern nacionalista, hi donaríem entrada als socialistes. No vull comprovar si tindria força o no, n'estic convençut que en tindria, i ells també. Frases com aquesta no ajuden gens. S'ha de ser valent, s'ha de ser sincer i no amagar els problemes a la societat, s'han de resoldre. I quan n'hi ha un, s'ha d'explicar amb llibertat a la societat, dir que hem parlat, ens hem entès, som una coalició plural i no passa absolutament res.

Pere Martí

